

पास्खापूर्वी स्वतःची तपासणी करा

मित्रांनो आणि बंधू-भगिनींनो, नमस्कार. मी डॉ. बॉब थेईल, कंटिन्युइंग चर्च ऑफ गॉडकडून बोलत आहे. तुम्ही खरोखरच पास्खापूर्वी स्वतःची तपासणी करता का? तुम्हाला माहीत आहे का की तुम्ही हे करायला हवे? पास्खा हा येशू ख्रिस्ताच्या मृत्यूचा वार्षिक स्मरणोत्सव आहे, जो जगाचा तारणहार आहे. त्याच्या मोडलेल्या शरीराची आणि सांडलेल्या रक्ताची चिन्हे घेण्यापूर्वी आपण स्वतःची तपासणी करायला हवी. हा एक वार्षिक कार्यक्रम आहे जो पवित्र दिनदर्शिकेच्या पहिल्या महिन्यात सूर्यास्तानंतर चौदाव्या दिवशी येतो. अबीब किंवा निसान म्हणून ओळखला जाणारा हा महिना बहुतांश वर्षांत एप्रिलमध्ये येतो. कधीकधी मार्चमध्ये येऊ शकतो.

असो, आपण स्वतःची तपासणी करायला हवी. तुमच्याकडे बायबल असल्यास तुम्ही त्यात पाहू शकता. मी करिंथकरांस पहिले पत्र अध्याय ११ पासून सुरू करेन, कारण पास्खापूर्वी स्वतःची तपासणी करायला हवी ही कल्पना कुठून आली? ती बायबलमधून आली.

२३ व्या वचनापासून सुरू करूया, करिंथकरांस पहिले पत्र अध्याय ११ मध्ये पौलाने लिहिले: "कारण जे मला प्रभूकडून मिळाले तेच मी तुम्हांलाही सांगितले." तर त्याने हे येशूकडून शिकले. तो म्हणतो: "प्रभू येशूने ज्या रात्री त्याला धरून दिले त्या रात्री भाकर घेतली; आणि उपकारस्तुती करून ती मोडली आणि म्हणाला: 'घ्या, खा; हे माझे शरीर आहे जे तुमच्यासाठी मोडले जाते; माझ्या स्मरणार्थ हे करा.' त्याचप्रमाणे जेवणानंतर त्याने प्याला घेऊन म्हटले: 'हा प्याला माझ्या रक्तातील नवा करार आहे; जेव्हा जेव्हा प्याल तेव्हा माझ्या स्मरणार्थ हे करा.' कारण जेव्हा जेव्हा तुम्ही ही भाकर खाता आणि हा प्याला पिता तेव्हा तेव्हा तो येईपर्यंत प्रभूच्या मृत्यूची घोषणा करता."

हे किती वेळा केले जायचे? ते वर्षातून एकदा केले जायचे. २७ वे वचन: "म्हणून जो कोणी अयोग्य रीतीने प्रभूची भाकर खातो किंवा प्रभूचा प्याला पितो, तो प्रभूच्या शरीराचा व रक्ताचा दोषी होतो. म्हणून माणसाने स्वतःची परीक्षा करून मग त्या भाकरीतून खावे आणि त्या प्याल्यातून प्यावे. कारण जो खातो व पितो तो जर प्रभूचे शरीर ओळखत नाही, तर तो स्वतःवर न्याय खाऊन व पिऊन घेतो. या कारणास्तव तुमच्यामध्ये पुष्कळ जण दुर्बळ व आजारी आहेत आणि काही जण झोपी गेले आहेत. जर आपण स्वतःचा न्याय केला तर आपल्याला दोषी ठरवले जाणार नाही."

तर आपल्याला सांगितले जाते की आपण स्वतःची तपासणी केली पाहिजे आणि जे आपण करत नाही त्याबद्दल आपला न्याय केला जाईल. "पण जेव्हा आपला न्याय केला जातो, तेव्हा आपल्याला प्रभूकडून शिस्त लावली जाते, जेणेकरून जगाबरोबर आपली निंदा होऊ नये."

असो, पास्खापूर्वी आपण स्वतःची तपासणी करायला हवी. आपण जगासारखे असू नये. योहानाचे पहिले पत्र अध्याय २, १७ व्या वचनापासून सुरू करून, प्रेषित योहान लिहितो: "हे जग जात आहे, आणि त्याची वासनाही नाहीशी होत आहे; पण जो देवाची इच्छा पूर्ण करतो तो सर्वकाळ राहतो." आता परत १५ व्या वचनाकडे जाऊया: "या जगावर किंवा जगातल्या गोष्टींवर प्रेम करू नका. कोणी जगावर प्रेम करत असेल तर त्याच्यात पित्याचे प्रेम नाही. कारण जगातील सर्व गोष्टी, म्हणजे देहाची वासना, डोळ्यांची वासना आणि जीवनाचा अभिमान, या पित्याकडून नाहीत तर जगाकडून आहेत."

जोपर्यंत आपण सैतानाच्या प्रभावाखाली असलेल्या या समाजात राहतो, तोपर्यंत देवाच्या नियमाचे उल्लंघन करण्यासाठी परीक्षा आणि मोह येत राहतील. तुम्ही योहानाच्या पहिल्या पत्रात असाल तर अध्याय २ च्या पहिल्या वचनाकडे जा कारण योहानाने खऱ्या ख्रिश्चनांबद्दल आणि ते काय करतात याबद्दल काहीतरी लिहिले आहे. "माझ्या लहान मुलांनो, मी हे तुम्हाला लिहितो जेणेकरून तुम्ही पाप करू नका. पण जर कोणी पाप केलेच, तर आपल्याला पित्याकडे एक मध्यस्थ आहे, जो नीतिमान येशू ख्रिस्त आहे. आणि तो आपल्या पापांचे नव्हे, तर सर्व जगाच्या पापांचे प्रायश्चित्त आहे. आपण त्याच्या आज्ञा पाळतो यावरून आपण त्याला ओळखतो हे आपल्याला समजते. जो म्हणतो: 'मी त्याला ओळखतो,' पण त्याच्या आज्ञा पाळत नाही, तो खोटारडा आहे आणि त्याच्यात सत्य नाही. पण जो त्याचे वचन पाळतो, त्याच्यात देवाचे प्रेम खरोखरच परिपूर्ण झाले आहे. यावरून आपल्याला समजते की आपण त्याच्यात आहोत. जो म्हणतो की तो त्याच्यात राहतो, त्याने देखील तसेच चालावे जसे तो चालला."

जर तुम्ही दहा आज्ञा पाळण्याचा प्रयत्न करत नसाल, तर तुम्ही खरे ख्रिस्ती नाही. याबद्दल अधिक माहितीसाठी आमच्याकडे आमच्या वेबसाइट www.ccog.org वर इंग्रजीत एक मोफत पुस्तिका आहे.

याचा अर्थ असा नाही की आपण कधीही पाप करत नाही. तुम्ही अजूनही योहानाच्या पहिल्या पत्रात असाल, तर अध्याय १ कडे परत जा. मला ८ वे आणि १० वे वचन वाचायचे आहे. "जर आपण म्हणतो की आपल्याला पाप नाही, तर आपण स्वतःला फसवतो आणि आपल्यात सत्य नाही. १० वे वचन: जर आपण म्हणतो की आपण पाप केले नाही, तर आपण त्याला खोटारडा ठरवतो आणि त्याचे वचन आपल्यात नाही."

जेव्हा विविध वासनांनी आपल्याला फसवणे, व्यवसायात खोटे बोलणे, बढाई मारणे, गप्पागोष्टी करणे, व्यभिचार करणे, किंवा इतर काहीही करण्याचा मोह होतो, तेव्हा आपण पाप करू नये. जर केले तर माफी मिळू शकते. आता, ख्रिस्ती म्हणून, आणि हो जे खरोखरच बोलावले गेले आहेत आणि खंडणी दिली गेली आहे, ते कधी कधी पापात पडतील. जोपर्यंत आपण पश्चात्ताप करतो आणि पापावर विजय मिळवण्याचा प्रयत्न करतो, देव आपल्याला स्वीकारतो, येशूचे बलिदान लागू करतो आणि देव आपल्याला मार्गदर्शन करत राहतो. आपण आता त्याच्या कृपेखाली जगतो. ख्रिस्ताच्या बलिदानास कोणीही योग्य नाही, पण पास्खा न घेणे म्हणजे ख्रिस्ताला नाकारणे.

योग्य रीतीने पास्खा घेणे म्हणजे आपण आपल्या दुष्ट इच्छा आणि मार्गापासून पश्चात्ताप केला पाहिजे, त्या पापाचा द्वेष करायला आले पाहिजे ज्यासाठी येशूला दुःख सहन करावे आणि मरावे लागले, आणि देवाच्या नियमाशी तडजोड न करण्यासाठी आपली इच्छा दिशा द्यायला काम केले पाहिजे.

मत्तय अध्याय ५ मध्ये जाऊया आणि येशूने ४३ व्या वचनापासून सांगितलेल्या काही गोष्टी वाचूया. "तुम्ही ऐकले आहे की सांगितले गेले होते: 'आपल्या शत्रूच्यावर प्रेम कर आणि आपल्या शत्रूचा द्वेष कर.' पण मी तुम्हाला सांगतो: आपल्या शत्रूवर प्रेम करा, जे तुमचा द्वेष करतात त्यांच्यासाठी चांगले करा आणि जे तुम्हाला त्रास देतात व छळतात त्यांच्यासाठी प्रार्थना करा; जेणेकरून तुम्ही स्वर्गातील आपल्या पित्याचे पुत्र व्हाल; कारण तो दुष्टांवरही आणि चांगल्यांवरही आपला सूर्य उगवतो आणि नीतिमान व अनीतिमान यांच्यावरही पाऊस पाडतो. जर तुम्ही तुमच्यावर प्रेम करणाऱ्यांवरच प्रेम केले तर तुम्हाला काय बक्षीस मिळेल? जकातदारही हेच करत नाहीत का? आणि जर तुम्ही तुमच्या बंधूनाच अभिवादन केले तर तुम्ही विशेष काय केले? परराष्ट्रीय लोकही हेच करत नाहीत का? म्हणून तुम्ही परिपूर्ण व्हा, जसे तुमचा स्वर्गातील पिता परिपूर्ण आहे."

आपण ज्या समाजात राहतो त्याच्या सांस्कृतिक शिष्टाचाराच्या पलीकडे जायला हवे. आपण स्वतः स्वतःला परिपूर्ण बनवू शकत नाही. तुम्हाला तिथे जाण्याची गरज नाही पण स्तोत्रे १८:३२ म्हणते: "देव मला शक्तीने कंबर बांधतो आणि माझा मार्ग परिपूर्ण करतो."

पास्खा पाळणे आणि तो काय दर्शवतो हे समजणे, तसेच देवाच्या इतर सर्व नियमांचे पालन करण्याचा प्रयत्न करणे, येशू ज्या परिपूर्णतेबद्दल बोलतो ती मिळवण्यासाठी महत्त्वाचे आहे. प्रेषित पौलाने काय लिहिले ते पाहूया. हे करिंथकरांस पहिले पत्र अध्याय ५ आहे आणि आपण ६ व्या वचनापासून सुरू करू. "तुमची बढाई चांगली नाही. तुम्हाला माहीत नाही का की थोडे खमीर सर्व पिठाला खमीर बनवते?" आपण पास्खापूर्वी स्वतःची तपासणी करतो. पास्खानंतर लगेच, पास्खाच्या दुसऱ्या दिवशी संध्याकाळी, बेखमीर भाकरीचे दिवस सुरू होतात. हे एकत्र जोडलेले आहेत.

७ वे वचन: "म्हणून जुने खमीर काढून टाका जेणेकरून तुम्ही नवे पीठ व्हाल, कारण तुम्ही खमीर नसलेले आहात. कारण आपला वल्हांडण कोकरू, म्हणजे ख्रिस्त, आपल्यासाठी बलिदान केला गेला आहे. म्हणून आपण सण पाळूया, जुन्या खमीराने नाही, दुष्टपणा आणि क्रूरतेच्या खमीराने नाही, तर निष्कपटपणा आणि सत्याच्या बेखमीर भाकरीने."

आमच्याकडे "तुम्ही देवाचे पवित्र दिवस पाळावेत की सैतानी उत्सव?" या शीर्षकाची एक पुस्तिका आहे. बरेच लोक देवाचे पवित्र दिवस समजत नाहीत. ते कधी आहेत हे माहीत नाही. ते काय आहेत हे माहीत नाही. ते का आहेत हे माहीत नाही. या विशेष पुस्तकात हे सर्व समाविष्ट आहे, ज्यात रोमन दिनदर्शिकेत ते कोणत्या दिवशी येतात हे सांगणारी दिनदर्शिका देखील आहे कारण आजकाल बहुतेक लोक ती वापरतात. ही पुस्तिका इंग्रजीत आमच्या वेबसाइटवर मिळू शकते.

आपल्याला जुने खमीर काढून टाकायचे आहे. खमीर हे पाप आणि ढोंगाचे प्रतीक आहे आणि आपल्याला ते काढून टाकायचे आहे. शारीरिकदृष्ट्या आपण बेखमीर भाकरीच्या पहिल्या दिवसाच्या सुरुवातीपूर्वी आपल्या घरातून खमीर खरोखरच काढतो.

असा विचार करून फिरू नका की तुम्ही इतके आध्यात्मिक आहात की तुम्हाला जिंकण्यासाठी कोणतीही समस्या नाही. असा विचार करू नका की तुम्ही इतके आध्यात्मिक आहात की प्रत्येक वर्षी घरातून आणि वाहनांमधून शारीरिकरित्या खमीर काढण्याच्या प्रक्रियेतून जाण्याची गरज नाही. आपल्याला शिकण्यासाठी धडे आहेत.

करिंथकरांस दुसरे पत्र अध्याय १३, वचन ५ मध्ये, तिथे का जात नाही? हे फक्त एक वचन आहे, पण मला वाटते तुम्ही तिथे जावे. प्रेषित पौलाने लिहिले: "स्वतःची परीक्षा करा की तुम्ही विश्वासात आहात की नाही; स्वतःची चाचणी घ्या. येशू ख्रिस्त तुमच्यात आहे हे तुम्हाला स्वतःला माहीत नाही का? नाहीतर तुम्ही अयोग्य ठरता." तर पास्खापूर्वी हे आपण स्वतःची तपासणी करण्याची वेळ आहे, जसे पौलाने इतरत्र लिहिले.

मत्तयाच्या पुस्तकाकडे जाऊया. आता, सर्वांना बोलावले गेले नाही, आणि लोक कधी कधी याबद्दल गोंधळतात. मत्तय अध्याय १३, मला १० व्या वचनापासून सुरू करायचे आहे. "तेव्हा शिष्य येऊन त्याला म्हणाले: 'तुम्ही त्यांना दाखल्यांनी का बोलता?' त्याने उत्तर देऊन त्यांना म्हटले: 'स्वर्गाच्या राज्याची रहस्ये तुम्हाला समजण्यास देण्यात आली आहेत, पण त्यांना नाही. कारण ज्याच्याकडे आहे त्याला दिले जाईल आणि तो विपुल होईल; पण ज्याच्याकडे नाही त्याच्याकडून जे आहे तेही घेतले जाईल. म्हणून मी त्यांना

दाखल्यांनी बोलतो, कारण ते बघतात पण बघत नाहीत आणि ऐकतात पण ऐकत नाहीत आणि समजत नाहीत. यशयाची भविष्यवाणी त्यांच्याबद्दल पूर्ण होते जी म्हणते:

तुम्ही ऐकत राहाल पण समजणार नाही; तुम्ही बघत राहाल पण जाणवणार नाही. कारण या लोकांचे मन जड झाले आहे, त्यांचे कान ऐकण्यास मंद झाले आहेत आणि त्यांनी डोळे मिटले आहेत; जेणेकरून ते डोळ्यांनी बघणार नाहीत आणि कानांनी ऐकणार नाहीत आणि मनाने समजणार नाहीत आणि परत येणार नाहीत, आणि मी त्यांना बरे करणार नाही."

संपूर्ण जग आता बोलावले गेले नाही. "देव तुम्हाला बोलावत आहे का?" असे शीर्षक असलेली आमच्याकडे एक पुस्तिका आहे, जर तुम्ही विचारत असाल की तुम्ही आता बोलावल्या गेलेल्यांपैकी एक आहात का. सध्या फक्त निवडलेले बोलावले जात आहेत आणि याबद्दल अधिक माहिती पुस्तकात आहे. इतर केव्हा बोलावले जातील याबद्दलही आमच्याकडे माहिती आहे. याचा काही भाग आधी नमूद केलेल्या "तुम्ही देवाचे पवित्र दिवस पाळावेत की सैतानी उत्सव?" या पुस्तकात समाविष्ट आहे.

देवाचे पवित्र दिवस पॅलेस्टाईन क्षेत्रातील कापणीच्या हंगामाभोवती फिरतात. वसंत ऋतूची कापणी, जी निवडलेल्यांचे प्रतिनिधित्व करते, दर्शवते की आता फक्त काही जणच बोलावले जात आहेत. बाकीच्यांना येशू परत आल्यानंतर संधी मिळेल, जे शरद ऋतूतील कापणी दर्शवते. गंभीर सत्य हे आहे की आपल्याला या काळात एक विशेष बोलावणे असण्यासाठी बोलावले गेले आहे, जगापूर्वी पात्र होण्यासाठी जेणेकरून देव आणि ख्रिस्त आपल्याला मानवजातीच्या उर्वरित लोकांना ज्ञान आणि तारण आणण्यासाठी वापरू शकतात.

हे एक कारण आहे की देव आपली काळजी करतो जेव्हा आपण पास्खाजवळ येतो. हे त्याच्या योजनेचा महत्त्वाचा भाग आहे आणि तो आपल्या वृत्तीची काळजी करतो. त्याला हे जाणायचे आहे की आपण पूर्णपणे त्याला वाहिलेले आहोत.

हा तुमचा पहिला पास्खा नसेल, तर तुम्ही शेवटच्या पास्खापासून काही जिंकले आहे का? तुम्ही खूप प्रयत्न केलात का? तुम्हाला कदाचित आश्चर्य वाटत असेल की प्रभूचे शरीर ओळखणे म्हणजे काय, किंवा तुम्ही अयोग्य रीतीने कसे खाऊन पिऊ शकता? आणि आपण स्वतःवर न्याय कसा खाऊन पितो? विचार करा की देवाला प्रत्येक वर्षी पास्खावेळी आपल्याला अत्यंत मूलभूत, प्राथमिक दृष्टिकोन वेगळा करायला हवा आहे. त्याला आपल्याला मानवजातीसाठी त्याच्या तारणाच्या योजनेला पुन्हा जगण्यास सुरुवात करताना एका प्राथमिक संकल्पनेवर लक्ष केंद्रित करायला आवडते. ती प्राथमिक संकल्पना म्हणजे त्याचे प्रेमळ तारण. संपूर्ण योजना याबद्दलच आहे; ती आपल्याशी संबंधित असो किंवा जगाच्या उर्वरित भागाशी.

म्हणून, बंधू-भगिनींनो, पास्खा हा आपल्या स्वतःच्या तारणाच्या मूलभूत तत्वांना आणि देव व त्याच्या कार्याशी आपल्या स्वतःच्या संबंधाला समजण्यासाठी आपल्यासाठी वेळ आहे. स्वतःची तपासणी करण्याची वेळ आहे. स्वतःकडे पाहण्याची वेळ. आपण आपल्या कामात आणि आपल्या दैनंदिन गोष्टींमध्ये आणि जीवनाच्या विचलनांमध्ये इतके गुरफटू शकतो की आपल्याला देवाशी समेट करणे आवश्यक आहे हे आपण विसरू शकतो.

पास्खापूर्वी निश्चितपणे इतरांच्या पापांवर लक्ष केंद्रित करण्याची वेळ नाही. असा विचार करू नका: "अरे, मला खरोखरच स्वतःची तपासणी करण्याची गरज नाही; मी या सर्वांच्या वर आहे." नाही. तुम्ही स्वतःवर लक्ष केंद्रित केले पाहिजे. पास्खाची तयारी हेच आहे. या कारणास्तव, कदाचित हेच कारण आहे की काही लोक

पास्खापूर्वी अधिक परीक्षा आणि संकटे अनुभवतात, कारण सैतानला तुम्ही स्वतःची तपासणी करायची नाही. त्याला तुम्ही देवाच्या जवळ यायला नको आहे. बायबल सांगते देवाजवळ या आणि तो तुमच्याजवळ येईल; सैतानाला प्रतिकार करा आणि तो तुमच्यापासून पळून जाईल. सैतानाला तुमच्यापासून पळायचे नाही; त्याला तुमच्याकडे यायचे आहे. तुम्ही देवाच्या जितक्या जवळ असाल, तितके कमी तो हे करू शकतो.

ख्रिश्चन जीवन स्थिर असू नये. हे योहानाचे पहिले पत्र ५:५ मध्ये म्हटले आहे, तुम्हाला तिथे जाण्याची गरज नाही: "जगावर विजय मिळवणारा कोण आहे? जो विश्वास ठेवतो की येशू देवाचा पुत्र आहे तोच नाही का?" विजय मिळवण्यासाठी प्रयत्न आवश्यक आहेत. प्रकटीकरण अध्याय २ कडे जाऊया. मी तिथे अनेक वचने वाचून, ७ व्या वचनापासून सुरू करून. "ज्याला कान आहेत त्याने आत्मा मंडळ्यांना काय सांगतो ते ऐकावे. जो जिंकतो त्याला मी देवाच्या नंदनवनात असलेल्या जीवनाच्या झाडाचे फळ खाण्यास देईन." आता ११ व्या वचनाकडे जाऊया.

"ज्याला कान आहेत त्याने आत्मा मंडळ्यांना काय सांगतो ते ऐकावे." हे प्रकटीकरण २ आणि ३ मध्ये बरेचदा सांगितले जाते. "जो जिंकतो तो दुसऱ्या मृत्यूने हानी पोहोचवणार नाही." जर तुम्हाला दुसऱ्या मृत्यूने मरायचे नसेल तर तुम्ही जिंकले पाहिजे. १७ व्या वचनाकडे जाऊया: "ज्याला कान आहेत त्याने आत्मा मंडळ्यांना काय सांगतो ते ऐकावे." स्वतःला ख्रिस्ती म्हणणाऱ्या बऱ्याच लोकांना आत्मा मंडळ्यांना काय सांगतो ते ऐकायचे नाही. ते मंडळीच्या युगांवर विश्वास ठेवत नाहीत. त्यांना या गोष्टी बघायच्या नाहीत कारण त्या त्यांना लागू होऊ शकतात. ते लाओदीकियाचे असतील. त्यांना बदलावे लागेल. जरी तुम्ही लाओदीकियाचे नसाल, तरी तुम्हाला बदलण्याची गरज आहे. आपल्यापैकी कोणीही या जीवनात परिपूर्ण नाही. आपण परिपूर्णतेकडे प्रयत्न केले पाहिजेत.

पुढे चालू ठेवत: "जो जिंकतो त्याला मी लपवलेले मन्ना खाण्यास देईन. आणि त्याला एक पांढरा खडा देईन, आणि त्या खड्यावर एक नवे नाव लिहिलेले असेल जे कोणालाच माहित नाही परंतु ज्याला तो मिळतो त्यालाच." आता २६ आणि २७ व्या वचनाकडे जाऊया. "आणि जो जिंकतो आणि शेवटपर्यंत माझी कामे पाळतो त्याला मी राष्ट्रंवर अधिकार देईन. तो त्यांना लोखंडाच्या काठीने चालवेल; मातीच्या भांड्यांप्रमाणे ते चुराडा होतील, जसे मलाही माझ्या पित्याकडून मिळाले; आणि त्याला मी पहाटेचा तारा देईन."

प्रकटीकरण ३:५: "जो जिंकतो त्याला पांढऱ्या कपड्यात वस्त्र घातले जाईल; आणि मी त्याचे नाव जीवनाच्या पुस्तकातून कधीही खोडणार नाही; आणि माझ्या पित्यासमोर आणि त्याच्या देवदूतांसमोर त्याचे नाव कबूल करीन."

प्रकटीकरण ३:१२: "जो जिंकतो त्याला मी माझ्या देवाच्या मंदिरात एक स्तंभ बनवीन, आणि तो तेथून पुन्हा बाहेर जाणार नाही; आणि त्याच्यावर माझ्या देवाचे नाव आणि माझ्या देवाच्या शहराचे नाव, म्हणजे नवीन यरुशलेम जे माझ्या देवाकडून स्वर्गातून खाली येते, आणि माझे नवीन नाव लिहीन."

आणि प्रकटीकरण ३ मधील २१ वे वचन: "जो जिंकतो त्याला मी माझ्या सिंहासनावर माझ्याबरोबर बसण्याचा हक्क देईन, जसे मीही जिंकले आणि माझ्या पित्याबरोबर त्याच्या सिंहासनावर बसलो." विजय मिळवण्यासाठी तुम्ही स्वतःची तपासणी केली पाहिजे. मूलतः, तुम्हाला सैतान, त्याचा समाज आणि तुमच्या स्वतःच्या वासनांवर विजय मिळवायचा आहे.

आता प्रकटीकरण २१, ७ व्या आणि ८ व्या वचनाकडे जाऊया. हे करण्यासाठी आणखी एक बक्षीस दिसतो. "जो जिंकतो तो हे सर्व वारसाहक्काने मिळवेल; आणि मी त्याचा देव होईन आणि तो माझा मुलगा होईल. पण भ्याड, अविश्वासू, घृणास्पद, खूनी, व्यभिचारी, जादूगार, मूर्तिपूजक, आणि सर्व खोटारडे - त्यांचा वाटा अग्नी आणि गंधकाने जळणाऱ्या सरोवरात असेल; हा दुसरा मृत्यू आहे." अविश्वासू ते आहेत जे विश्वासाने योग्यरित्या वागणार नाहीत.

बायबल शिकवते की सैतान या युगाचा देव आहे करिंथकरांस दुसरे पत्र ४:४ मध्ये, आणि प्रकटीकरण १२:९ मध्ये तो संपूर्ण जगाला फसवतो. ख्रिस्ती म्हणून आपल्याला सत्यावर प्रेम करायला हवे आणि सैतानाच्या फसवणुकीत पडू नये.

आपण योहान अध्याय १७, १६ व्या वचनापासून जाऊया, म्हणून तुम्हाला तिथे जायचे असेल. मी काही वचने वाचेल.

योहान १७, १६ व्या वचनापासून: "जसे मी जगाचा नाही तसे ते जगाचे नाहीत. सत्याने त्यांना पवित्र कर; तुझे वचन सत्य आहे. जसे तू मला जगात पाठवले, तसे मीही त्यांना जगात पाठवले. आणि त्यांच्यासाठी मी स्वतःला पवित्र करतो, जेणेकरून तेही सत्याने पवित्र व्हावेत."

तुम्ही खरोखरच सत्यावर प्रेम करता का? जर हो, तर मत्तय ६:३३ मध्ये येशूने जे सांगितले ते करत आहात का, म्हणजे प्रथम देवाचे राज्य आणि त्याची नीतिमत्ता शोधणे? तुम्ही खरोखरच देवाचे राज्य शोधत आहात का? जे लोकांना खात्री नाही की ते काय आहे, त्यांच्यासाठी आमच्याकडे "देवाच्या राज्याची सुवार्ता" या शीर्षकाची पुस्तिका आहे. ही पुस्तिका सुमारे १०० भाषांमध्ये उपलब्ध आहे. तुम्ही वेबसाइट www.ccog.org वर गेल्यास, खाली स्करोल करा आणि डाव्या बाजूला तुम्हाला भाषांची यादी दिसेल. तुम्हाला ज्या भाषेत वाचायचे आहे त्यावर क्लिक केल्यावर त्या भाषेतील पुस्तक आणि इतर साहित्य दिसेल.

रोमकरांस पत्र ८:२० कडे जाऊया. "कारण सृष्टी व्यर्थतेच्या अधीन केली गेली, स्वेच्छेने नाही, तर त्याच्यामुळे ज्याने तिला अधीन केले, या आशेने की सृष्टीही नाशाच्या दास्यत्वातून सुटेल आणि देवाच्या मुलांच्या वैभवाच्या स्वातंत्र्यात प्रवेश करेल. कारण आपल्याला माहित आहे की सर्व सृष्टी आतापर्यंत एकत्र कणहत आहे आणि एकत्र प्रसूतीची वेदना सहन करत आहे.

आणि केवळ हेच नाही, तर आत्म्याची पहिली फळे असलेले आपणही आपल्या मनात कणहतो, पुत्रत्वाची वाट पाहतो, म्हणजे आपल्या शरीराची खंडणी. कारण आपण आशेने वाचवले गेलो; पण जी आशा दिसते ती आशा नाही; कारण जे दिसते ते कोण आशा करतो? पण जर आपण जे दिसत नाही त्याची आशा करतो, तर आपण धीराने त्याची वाट पाहतो." म्हणून आपल्याला धीर धरावा लागेल आणि वाट पाहावी लागेल.

"त्याचप्रमाणे आत्माही आपल्या दुर्बलतेत आपली मदत करतो; कारण आपण कसे प्रार्थना करावे हे आपल्याला माहित नाही; पण आत्मा स्वतःच न सांगता येणाऱ्या आर्त उसासांनी आपल्यासाठी मध्यस्थी करतो." आपल्याला हे मान्य करावे लागेल की आपण मांसापासून बनलेलो आहोत आणि व्यर्थतेच्या अधीन आहोत.

सैतान त्याच्या गर्वाला बळी पडला, आणि तो मांसापासूनही बनलेला नव्हता. त्याने स्वतःला फसवले. आपण स्वतःच्या गर्वाला आणि आत्मफसवणुकीच्या प्रवृत्तीला बळी पडू नये. स्वतःची तपासणी करण्यासाठी वेळ

काढणे आपल्याला मदत करते. देवाला आपण अधिक चांगले व्हायला हवे आहे. आणि बदलासाठी आपल्याकडे आशा आहे. प्रेषित पौलाने फिलिप्पीकरांस पत्र ४:१३ मध्ये म्हटले: "जो मला सामर्थ्य देतो त्याच्याद्वारे मी सर्व काही करू शकतो."

हे केवळ प्रेषित पौलासाठी नव्हते, यात तुम्हीही समाविष्ट आहात, जसे येशूने मार्क १०:२७ मध्ये म्हटले. "मनुष्यांसाठी हे अशक्य आहे, पण देवासाठी नाही; कारण देवासाठी सर्व काही शक्य आहे." आपण जितके जास्त स्वतःची तपासणी करतो आणि देवाला शरण जातो, तितके जास्त आपण परिपूर्णतेकडे वाटचाल करतो आणि देवाला आपल्यात हवे असलेले चारित्र्य विकसित करतो. पण मी प्रयत्न केला आणि मी सतत अपयशी होत आहे असे तुम्हाला वाटू शकेल. मी फक्त ते जिंकले नाही. तुम्हाला प्रयत्न करत राहावे लागेल.

फिलिप्पीकरांस पत्र १:६, प्रेषित पौलाला लिहायला प्रेरित करण्यात आले: "याची खात्री बाळगून की जो तुमच्यात चांगले कार्य सुरू केले त्याने ते येशू ख्रिस्ताच्या दिवसापर्यंत पूर्ण केले जाईल." हे असे सांगत नाही की बाप्तिस्म्यानंतर लवकरच, किंवा काही वर्षांनंतर, किंवा दशकांनंतर सर्व काही झाले. ते येशू ख्रिस्ताच्या दिवसापर्यंत पूर्ण केले जाईल, म्हणून तुम्ही नेहमी त्यावर काम करत राहाल. काही गोष्टी तुम्ही इतरांपेक्षा अधिक चांगल्या रीतीने जिंकाल, पण आपल्याला आपला भाग करायला हवा. आपण टिकून राहायला हवे आणि जिंकायला हवे.

योहानाचे पहिले पत्र अध्याय ३, १ व्या वचनापासून जाऊया. "पाहा, पित्याने आपल्यावर किती प्रेम केले की आपण देवाची मुले म्हटले जावे! आणि आपण आहोत. म्हणून जग आपल्याला ओळखत नाही, कारण त्याने त्याला ओळखले नाही. प्रिय मित्रांनो, आपण आता देवाची मुले आहोत; आणि आपण काय होऊ ते अजून प्रकट झाले नाही. पण आपल्याला माहित आहे की जेव्हा तो प्रकट होईल, तेव्हा आपण त्याच्यासारखे होऊ; कारण आपण त्याला जसा आहे तसा पाहू. आणि त्याच्यावर हे आशा ठेवणारा प्रत्येक जण स्वतःला शुद्ध करतो, जसा तो शुद्ध आहे." आपण स्वतःला शुद्ध केले पाहिजे, जे तपासणीचा भाग आहे. आपल्याला देवाची मुले होण्यासाठी बोलावले गेले आहे जेणेकरून शुद्ध व्हावे.

आता मला याकोबाचे पत्र अध्याय १ कडे जायचे आहे. मला याकोबात पुरेसा वेळ घालवायचा आहे, म्हणून मी सुचवतो की तुम्ही तिथे जा. २१ व्या वचनापासून सुरू करत:

"म्हणून सर्व अशुद्धता आणि सर्व दुष्टपणाची अधिकता दूर करून देवाने लावलेले वचन नम्रतेने स्वीकारा, जे तुमच्या आत्म्यांना वाचवण्यास समर्थ आहे." म्हणून याकोब ख्रिस्त्यांना, ख्रिस्ती असणे आवश्यक आहे अशा लोकांना, सर्व अशुद्धता आणि दुष्टपणा बाजूला ठेवायला सांगत आहे. "वचनाचे करणारे व्हा, आणि केवळ ऐकणारेच नका, स्वतःला फसवत. कारण जो कोणी वचन ऐकतो पण करत नाही, तो आरशात आपला स्वाभाविक चेहरा पाहणाऱ्या माणसासारखा आहे; कारण त्याने स्वतःकडे पाहिले, निघून गेला, आणि लगेच विसरला की तो कसा होता." म्हणून त्याने त्याच्याकडे असलेल्या समस्या पाहिल्या नाहीत किंवा त्याला काळजी नव्हती. "पण जो स्वातंत्र्याच्या परिपूर्ण नियमाकडे लक्षपूर्वक पाहतो आणि त्यात टिकून राहतो, जो विसरणारा ऐकणारा नाही तर कामाचा करणारा आहे, त्याला त्याच्या कार्यात आशीर्वाद मिळेल. जर तुमच्यापैकी कोणाला वाटत असेल की तो धार्मिक आहे पण आपल्या जिभेवर नियंत्रण ठेवत नाही, तर तो आपल्या हृदयाला फसवत आहे आणि अशा माणसाची धार्मिकता व्यर्थ आहे. देव पिता यांच्यासमोर शुद्ध आणि निष्कलंक भक्ती म्हणजे अनाथांना आणि विधवांना त्यांच्या संकटात भेट देणे आणि स्वतःला जगाने दूषित न होण्यापासून जपणे." आपण विधवा आणि अनाथांना मदत करण्याचा प्रयत्न करतो. त्याबद्दल विविध लोकांकडून टीका केली जाते, जे विचित्र आहे.

अध्याय २, वचन १ कडे पुढे जात: "माझ्या बंधूनी, आपला गौरवशाली प्रभू येशू ख्रिस्त यांच्यावरील विश्वास पक्षपाताने बाळगू नका. कारण तुमच्या सभेत जर एखादा सोन्याच्या अंगठ्या घालणारा आणि सुंदर कपडे घातलेला माणूस आला, आणि एक गरीब माणूस मळलेल्या कपड्यांत आला; आणि तुम्ही सुंदर कपडे घातलेल्याकडे लक्ष देऊन म्हणाल: 'इथे चांगल्या ठिकाणी बस,' आणि गरिबाला म्हणाल: 'तू तिथे उभा राहा,' किंवा 'माझ्या पायथ्याजवळ बस.'"

आपण हे कधी कधी विविध परराष्ट्रीय लोकांकडे, विशेषत: आफ्रिकन आणि इतरांकडे लोकांच्या वृत्तींमध्ये पाहतो. आणि तसे बोलायचे तर, मी मुख्यत: परराष्ट्रीय आहे, पण कमीत कमी मी आफ्रिकन नाही जे मी ठरवू शकतो. आपण पक्षपात दाखवू नये.

पुढे चालू ठेवत तो म्हणतो: "माझ्या प्रिय बंधूनी, देवाने या जगातील गरिबांना विश्वासात श्रीमंत व्हायला आणि त्याच्यावर प्रेम करणाऱ्यांना वचन दिलेल्या राज्याचे वारस व्हायला निवडले नाही का?" देवाने हे केले नाही का? केले. म्हणून गरिबाला अपमानित करू नका आणि श्रीमंताला सन्मान देऊ नका. ८ व्या वचनात: "जर तुम्ही शास्त्रप्रमाणे राजाचा नियम पाळत असाल: 'आपल्या शेजाऱ्यावर तसे प्रेम कर जसे स्वतःवर करतोस,' तर तुम्ही चांगले करत आहात; पण जर तुम्ही पक्षपात करत असाल, तर तुम्ही पाप करत आहात आणि नियमाने तुम्हाला अपराधी म्हणून दोषी ठरवले जाते.

कारण जो संपूर्ण नियम पाळतो पण एका बाबतीत अडखळतो; तो सर्वांसाठी दोषी ठरतो. कारण ज्याने म्हटले: 'व्यभिचार करू नकोस,' त्यानेच म्हटले: 'खून करू नकोस.' जर तू व्यभिचार करत नसलास पण खून केलास, तर तू नियमाचा अपराधी झालास. स्वातंत्र्याच्या नियमाने न्याय होणार आहे अशा लोकांप्रमाणे बोला आणि वागा. कारण जो दया दाखवत नाही त्याच्यावर दयाशिवाय न्याय होईल. दया न्यायावर विजय मिळवते."

बरेच लोक आमच्या वेबसाइटवर जातात, आमच्या गोष्टी वाचतात आणि त्याबद्दल काहीही करत नाहीत. काही लोक आमचे व्हिडिओ पाहतात; त्यांना वाटते ते पुरेसे करत आहेत. ते देवाच्या मार्गाने करण्याचा प्रयत्न करत नाहीत.

"माझ्या बंधूनी, जर कोणी म्हणत असेल की त्याला विश्वास आहे पण त्याच्याकडे कामे नसतील, तर काय फायदा? तो विश्वास त्याला वाचवू शकतो का?" जर एखादा भाऊ किंवा बहीण उघडा आणि दैनंदिन अन्नापासून वंचित असेल, आणि तुमच्यापैकी कोणी त्याला म्हणाला: 'शांतीने जा, उब घे आणि तृप्त हो,' आणि त्याला शरीरासाठी आवश्यक गोष्टी दिल्या नाहीत, तर काय फायदा? त्याचप्रमाणे विश्वासही: जर त्यात कामे नसतील, तर तो स्वतःत मेलेला आहे." पुन्हा, हे एक कारण आहे की आपण विधवा, अनाथ आणि गरिबांना का आधार देतो.

१८ वे वचन: "पण कोणी म्हणेल: तुला विश्वास आहे आणि मला कामे आहेत. तुझा विश्वास मला तुझ्या कामांशिवाय दाखव, आणि मी माझा विश्वास माझ्या कामांनी तुला दाखवेन. तू विश्वास ठेवतोस की देव एकच आहे. हे चांगले आहे; भुते पण विश्वास ठेवतात आणि थरथरतात! अरे रिकाम्या माणसा, तुला हे जाणायचे आहे का की कामांशिवाय विश्वास निष्फळ आहे? आपले पिता अब्राहाम, त्याने आपला मुलगा इसहाक याला वेदीवर अर्पण केले तेव्हा कामांमुळे नीतिमान ठरले नाही का? तू पाहतोस की त्याच्या कामांसोबत विश्वास काम केला, आणि कामांनी विश्वास परिपूर्ण झाला. आणि शास्त्र पूर्ण झाले जे म्हणते: अब्राहामाने देवावर

विश्वास ठेवला, आणि ते त्याला नीतिमत्व म्हणून गणले गेले, आणि तो देवाचा मित्र म्हटला गेला. तुम्ही पाहता की माणूस कामांनी नीतिमान ठरतो, केवळ विश्वासाने नाही."

हे एक कारण आहे की मार्टिन लूथरला बायबलच्या या विशिष्ट पुस्तकाची आवड नव्हती. ते त्याने शिकवलेल्या काही गोष्टींच्या विरुद्ध गेले. "त्याचप्रमाणे वेश्या राहाब, ती दूतांना आत घेऊन वेगळ्या मार्गाने बाहेर पाठवली तेव्हा कामांनी नीतिमान ठरली नाही का? कारण जसे आत्म्याशिवाय शरीर मेलेले आहे, तसे कामांशिवाय विश्वास मेलेला आहे."

म्हणून स्वतःला फसवू नका. दया करा, देवाचा राजाचा नियम पाळा, आणि लक्षात ठेवा की कामांशिवाय विश्वास मेलेला आहे. हे वर्षातील एक चांगला वेळ आहे, जेव्हा तुम्ही स्वतःची तपासणी करता, हे ओळखण्यासाठी की आपण सर्व, तुमच्यासह, माझ्यासह, एका प्रकारचा स्वभाव आहे जो व्यर्थतेच्या अधीन आहे. बहुतेक लोक विचार करत नाहीत की गर्व एक धोका आहे, किंवा आत्मफसवणूक एक धोका आहे. मी आधी नमूद केले की लुसिफर गर्व आणि आत्मफसवणुकीमुळे पडला. तुम्ही यहेज्केल २८:१२, १३ आणि १७ मध्ये याबद्दल वाचू शकता.

मानवजात, अगदी बहुतांश जे ख्रिश्चनत्वाचा दावा करतात, त्यांना माहीत नाही की हे जग अजून देवाचे जग नाही. देव सैतानाला हे जग काही काळ राज्य करण्यास परवानगी देतो. तो सैतानाला मानवांना त्यांच्या स्वतःच्या वासनांमधून फसवण्यास परवानगी देतो. करिंथकरांस दुसरे पत्र अध्याय ४ कडे जाऊया. सैतान आता या जगाचा शासक आहे, आणि तो मानवांना त्या सत्यापासून आंधळे करतो ज्याला समजण्याचा तुम्हाला विशेषाधिकार आहे.

३ व्या वचनापासून सुरू करत: "पण जर आमची सुवार्ता झाकलेली असेल तर ती नाश पावणाऱ्यांसाठी झाकलेली आहे; ज्यांच्यात या युगाच्या देवाने अविश्वासू लोकांचे मन आंधळे केले आहे, जेणेकरून ख्रिस्ताच्या गौरवाच्या सुवार्तेचा प्रकाश त्यांच्यापर्यंत येऊ नये, जो देवाची प्रतिमा आहे."

म्हणून, आपल्या तपासणीत, आपण ओळखूया की आपल्याकडे कोणत्या प्रकारचा स्वभाव आहे आणि आपण कोणत्या युगात जगतो. पण, बंधू-भगिनींनो, आपल्यासाठी जे निवडलेले आहेत, प्रकाश आणि समज देवाच्या पवित्र आत्म्याच्या बोलावण्याद्वारे आले आहे. देवाच्या अमर्याद कृपेने, तुम्हाला त्याच्या निवडलेल्यांपैकी एक म्हणून बोलावले गेले आहे की तुम्ही स्वतःला आणि तुमच्या परिसराला जसे आहे तसे पाहावे! तुम्हाला समजले की तुम्ही पापी आहात आणि स्वतःला वाचवू शकत नाही.

आता रोमकरांस पत्र अध्याय ६ कडे जाऊया. मी विविध लोकांना, ज्यात देवाच्या मंडळीच्या विविध गटांचा भाग असलेल्या लोकांचाही समावेश आहे, काही वचने संदर्भाबाहेर काढताना आणि ते काय म्हणतात याचा चुकीचा अर्थ लावताना पाहिले आहे. ते तुम्हाला सांगण्याचा प्रयत्न करतात की तुम्हाला दहा आज्ञा पाळण्याची गरज नाही, आणि विविध गोष्टी लागू होत नाहीत कारण तुम्ही कृपेखाली आहात, पण रोमकरांस पत्र ६:१ मध्ये प्रेषित पौलाने लिहिले:

"तर मग आपण काय म्हणायचे? कृपा अधिक व्हावी म्हणून आपण पापात राहावे का? काही केल्या असे होणार नाही. पापासाठी मेलेलो आपण त्यात आणखी कसे जगू? किंवा तुम्हाला माहीत नाही का की आपण सर्व ज्यांनी येशू ख्रिस्तामध्ये बाप्तिस्मा घेतला, त्यांनी त्याच्या मृत्यूमध्ये बाप्तिस्मा घेतला? म्हणून आपण

मृत्यूमध्ये बाप्तिस्म्याद्वारे त्याच्याबरोबर दफन केले गेलो, जेणेकरून, जसे ख्रिस्त पित्याच्या गौरवाद्वारे मृतांमधून उठवला गेला, तसेच आपणही नवीन जीवनात चालावे."

हो, बाप्तिस्म्यानंतरही आपण परिपूर्ण नाही. चुका करतो. आपण रोमकरांस पत्र ६ मध्ये असल्याने, रोमकरांस पत्र ७, १५ व्या वचनापासून जाऊया. प्रेषित पौलाने लिहिले: "कारण मी जे करतो ते मला समजत नाही; कारण मला जे हवे ते मी करत नाही." म्हणून पौल म्हणतो की मी जितका असायला हवा होतो तितका चांगला नाही, किंवा जितका मला व्हायचे आहे तितका. "पण मला जे आवडत नाही ते मी करतो. जर मला नको असलेले मी केलेच तर मी मान्य करतो की नियम चांगला आहे." म्हणून तुम्हाला जर एखाद्या प्रकारची समस्या असेल जी तुम्ही जिंकण्याचा प्रयत्न करत आहात आणि सतत अपयशी होत आहात, तर ओळखा की पौललाही हेच होते. फक्त प्रयत्न करत राहा.

"पण आता हे करणारा मी नाही, तर माझ्यात राहणारे पाप. कारण मला माहीत आहे की माझ्यात, म्हणजे माझ्या मांसात, काहीही चांगले राहत नाही; कारण इच्छा माझ्याजवळ आहे, पण चांगले करणे मला सापडत नाही. कारण मला जे चांगले करायचे ते मी करत नाही; पण जे वाईट मला नको आहे ते मी करतो. जर मला नको असलेले मी केलेच, तर हे करणारा मी नाही, तर माझ्यात राहणारे पाप.

म्हणून मला हा नियम आढळतो: जेव्हा मला चांगले करायचे असते तेव्हा वाईट माझ्याजवळ असते. कारण आतल्या माणसाप्रमाणे मला देवाच्या नियमाचा आनंद आहे." पौलाला देवाच्या नियमाचा आनंद होता, त्याने सांगितले नाही की तो रद्द केला गेला. "पण माझ्या अवयवांत मला आणखी एक नियम दिसतो जो माझ्या मनाच्या नियमाशी लढतो आणि मला माझ्या अवयवांत असलेल्या पापाच्या नियमाचा बंदी बनवतो. हा मी काय केविलवाणा माणूस आहे! या मृत्यूच्या शरीरातून मला कोण सोडवेल?"

त्याने हार मानली का? नाही! पुढील वचन म्हणते: "आपल्या प्रभू येशू ख्रिस्ताद्वारे देवाचे आभार. तर मग, मी स्वतः मनाने देवाच्या नियमाची सेवा करतो, पण मांसाने पापाच्या नियमाची." पौलाने सांगितले की तो चुका करतो, पण पौलाने असेही सांगितले की तुम्ही स्वतःची तपासणी केली पाहिजे. असा विचार नाही की: "ठीक आहे, माझ्याकडे या समस्या आहेत, तर ठीक आहे, मी कधीही हे जिंकणार नाही." नाही, तो म्हणाला, त्यावर काम करत राहा. स्वतःची तपासणी करा. पौल ज्या पापाच्या खोलीशी त्याला सामना करावा लागला ती पाहू शकला.

योहानाचे पहिले पत्र १:९ मध्ये, योहानाने लिहिले: "जर आपण आपल्या पापांची कबुली दिली, तर तो आपल्या पापांना क्षमा करण्यास आणि सर्व अनीतीपासून आपल्याला शुद्ध करण्यास विश्वासू आणि नीतिमान आहे." आपण पाप केले, पण आपण त्याच्याशी असहमत झालो नाही. आपल्याला पाप करायचे नाही, पण आपण अडखळतो आणि चुका करतो. आपण विसरतो, किंवा कदाचित आपण निष्काळजी होतो. कदाचित आपण प्रार्थनेत त्याप्रमाणे सुरू राहिलो नाही. कदाचित काही काळ थोडे अडखळलो. पण जर आपण ते पाप कबूल केले, तर तो आपल्या पापांना क्षमा करण्यास विश्वासू आणि नीतिमान आहे.

जर आपण स्वतःची तपासणी केली, तर आपली पाप काय आहेत ते आपल्याला दिसते, आपण देवाला कबूल करतो आणि त्याला क्षमा करण्यास सांगतो. तो करेल. काही लोकांना काळजी होती की त्यांनी इतकी गंभीर पापे केली आहेत की देव क्षमा करणार नाही. मी हे आधी मांडले. ख्रिश्चनांना कसे मारायचे ते शोधून इतर समुदायांमध्ये जाऊन ख्रिश्चनांना मारणे, जेव्हा ते तुमचे काम नाही, यापेक्षा कोणते पाप अधिक वाईट असेल? तुम्ही इतर वाईट पापांचा विचार करू शकता, पण मी हे वापरेन. प्रेषित पौलाने हे केले. जेव्हा तो शौल होता,

तेव्हा त्याला बाहेर जाऊन ते करण्याची गरज नव्हती; त्याला ते करायचे होते. तर तुम्हाला वाटते का की तुम्ही केलेले अधिक वाईट आहे? मला असे वाटत नाही. जोपर्यंत तुम्ही आपल्या पापांची कबुली देण्यास तयार आहात, देव विश्वासू आणि नीतिमान आहे आणि आपल्या पापांना क्षमा करेल आणि आपल्याला शुद्ध करेल.

आता पेत्राचे पहिले पत्र अध्याय २, १ व्या वचनापासून जाऊया. "म्हणून सर्व दुष्टपणा, सर्व कपट, ढोंगीपणा, मत्सर आणि सर्व निंदा बाजूला ठेवून; नवजात बाळांप्रमाणे, शुद्ध आध्यात्मिक दुधाची इच्छा करा, जेणेकरून तुम्ही त्याद्वारे तारणापर्यंत वाढाल; जर तुम्ही खरोखरच चाखले असेल की प्रभू दयाळू आहे."

"त्याच्याकडे या, त्या जिवंत दगडाकडे, जो मनुष्यांनी नाकारला, पण देवाने निवडलेला आणि मौल्यवान आहे." लोकांनी ख्रिस्ताला नाकारले आणि लोकांनी त्याच्या सर्व संदेश्यांना नाकारले, पेत्र म्हणतो की लोकांनी त्याला नाकारले, पण त्याला नाकारू नका. "तुम्हीही जिवंत दगडांप्रमाणे आध्यात्मिक घर बनण्यास बांधले जात आहात, एक पवित्र याजकमंडळ, येशू ख्रिस्ताद्वारे देवाला स्वीकारार्ह आध्यात्मिक बलिदाने अर्पण करण्यासाठी. म्हणून शास्त्रात देखील आहे:

पाहा, मी सियोनमध्ये एक निवडलेला, मौल्यवान कोनशिला ठेवतो; आणि जो त्यावर विश्वास ठेवतो तो कधीही लज्जित होणार नाही."

तुम्हाला येशू आणि या मंडळीची लाज वाटते का? तुम्ही "सर्व दुष्टपणा, सर्व कपट, ढोंगीपणा, मत्सर आणि सर्व निंदा" बाजूला ठेवली आहे का? तुम्हाला समजते का की तुम्ही एक आध्यात्मिक घर म्हणून बांधल्या जाणाऱ्या "जिवंत दगडी" आहात? तुम्ही गेल्या वर्षापेक्षा आध्यात्मिकदृष्ट्या एक मजबूत दगड आहात का?

आता पेत्राचे दुसरे पत्र अध्याय ३, १४ व्या वचनापासून जाऊया. "म्हणून, प्रियांनो, या गोष्टींची वाट पाहत असताना, शांतीत त्याच्याद्वारे निर्दोष आणि निष्कलंक आढळण्यासाठी प्रयत्न करा; आणि आपल्या प्रभूच्या सहनशीलतेला तारण समजा." आणि हो, तुम्हाला दुःख सहन करावे लागेल, आणि या संदेशात थोड्या वेळाने आपल्याला कळेल का.

"जसे आपल्या प्रिय भावाने, पौलाने, त्याला दिलेल्या बुद्धीनुसार, तुम्हाला लिहिले; तसेच त्याच्या सर्व पत्रांमध्ये, जेव्हा तो या गोष्टींबद्दल बोलतो, तेव्हा असे काही आहे जे समजणे कठीण आहे, ज्याला अज्ञानी आणि अस्थिर लोक इतर शास्त्राप्रमाणे, स्वतःच्या नाशासाठी वाकडे करतात." हो, असे लोक आहेत जे पौलाचे लेखन वाकडे करतात आणि हे समजत नाही की ख्रिश्चनांनी दहा आज्ञा पाळण्याचा प्रयत्न करायला हवा.

"म्हणून, प्रिय मित्रांनो, हे आधीच जाणून, लक्ष द्या की तुम्ही अनियंत्रित लोकांच्या चुकांनी वाहून जाऊ नयेत आणि स्वतःच्या स्थिरतेतून पडू नये." आणि अपोस्टसीसह, जी विसाव्या शतकाच्या शेवटी जुन्या वर्ल्डवाइड चर्च ऑफ गॉडला आली, लोकांना त्याबद्दल सावध केले गेले होते, पण ते त्यात पडले. तर, आपण काय केले पाहिजे? १८ वे वचन: "पण आपल्या प्रभू आणि तारणहार येशू ख्रिस्ताच्या कृपेत आणि ज्ञानात वाढत रहा. त्याला आता आणि सर्वकाळ गौरव असो."

देव आपल्याला त्याचे पवित्र दिवस पाळायला लावतो, जे त्याच्या तारणाच्या योजनेचे प्रतिनिधित्व करण्यास मदत करतात. आपल्याला त्यांच्याबद्दल कंटाळवाणा दृष्टिकोन नको आहे. मी हे कदाचित आधी म्हटले असेल, पण मी पुन्हा सांगेन, मला आठवते वर्षापूर्वी, जुन्या वर्ल्डवाइड चर्च ऑफ गॉडला अपोस्टसी येण्यापूर्वी, मी बेखमीर भाकरीच्या पहिल्या किंवा शेवटच्या दिवशी सेवांना जाण्यासाठी कुठेतरी गाडी

चालवत होतो. मी कदाचित त्याबद्दल थोडा रुटीन होतो जसे की आपण तेच ऐकणार आणि तेच करणार, आणि आपल्या सर्वांना माहीत आहे. त्यानंतर लवकरच अपोस्टसी आली आणि जे लोक एकेकाळी विश्वास ठेवत होते की त्यांनी देवाचे पवित्र दिवस पाळायला हवेत आणि बेखमीर भाकरीचे दिवस पाळायला हवेत ते आता त्यावर विश्वास ठेवत नव्हते. स्पष्टपणे ते संदेशांकडे लक्ष देत होते. मी खरोखरच संदेशांकडे लक्ष देत होतो पण जसे मी म्हटले, ते थोडे रुटीन होते. आणि आज कदाचित थोडे रुटीन होते. मी या नोट्सचा पहिला भाग आधीच्या प्रवचनांमध्ये वापरला आहे. पण आज मी कदाचित इतर काही गोष्टींबद्दल देखील बोलेल ज्या मी आधी बोललो नव्हतो. म्हणून मला वाटत नाही की तुम्ही सर्व आधी ऐकले आहे.

कोणीही खरोखर पास्खासाठी योग्य नाही. बायबल म्हणते की आपण सर्व कमी पडतो म्हणून आपण स्वतःची तपासणी केली पाहिजे. आपल्याकडे योग्य दृष्टिकोन असायला हवा. किंवा आपल्याकडे चुकीचा दृष्टिकोन आहे का? हागगय अध्याय १ कडे जाऊया. हे जुन्या करारात आहे. मी २ व्या वचनापासून सुरू करून बरीच वचने वाचेल.

हागगय अध्याय १, २ व्या वचनापासून सुरू करत: "सेनांचा परमेश्वर असे म्हणतो: हे लोक म्हणतात: 'परमेश्वराचे घर बांधण्याची वेळ आलेली नाही.'" आता काही लोक विचार करतात की काम करण्याची वेळ संपली आहे. ते खूप पूर्वीच झाले. काही लोक विचार करतात की त्यांचे जीवन ठीक आहे आणि त्यांना आणखी काही करण्याची गरज नाही. काहीजण म्हणतात जोपर्यंत जुन्या वर्ल्डवाइड चर्चच्या सभागृहासारखी मोठी, सुंदर इमारत नाही, तोपर्यंत काही करण्याची वेळ नाही, पण ३ वे वचन काय म्हणते याकडे लक्ष द्या: "तेव्हा परमेश्वराचे वचन संदेशां द्वारे आले, असे म्हणत: 'या घराचे खंडर पडले असताना तुमच्यासाठी सजवलेल्या घरांत राहण्याची वेळ आहे का?' ५ म्हणून सेनांचा परमेश्वर असे म्हणतो: आपल्या मार्गाचा विचार करा!" स्वतःची तपासणी करा. हे थेट जुन्या करारातून येते.

६ "तुम्ही पुष्कळ पेरले परंतु थोडे कापले; तुम्ही खाता परंतु तृप्त होत नाही; तुम्ही पिता परंतु धुंद होत नाही; तुम्ही कपडे घालता परंतु उब नाही; आणि जो मजुरी कमावतो तो छिद्र पडलेल्या पिशवीत मजुरी कमावतो."

आता तुम्हाला वाटेल, एक मिनिट थांबा, विशेषतः जर तुम्ही श्रीमंत राष्ट्रांपैकी एकात असाल. माझ्याकडे शारीरिकदृष्ट्या पुरेसे आहे, म्हणून देवाने मला आशीर्वाद दिला आहे. प्रकटीकरण अध्याय ३, वचन १४ ते २१ मधील लाओदीकियांची हीच वृत्ती आहे. हागगय त्या लोकांना होणाऱ्या शारीरिक गोष्टींबद्दल बोलत होता. आज आध्यात्मिकदृष्ट्याही तेच होते.

७ वे वचन: "सेनांचा परमेश्वर असे म्हणतो: आपल्या मार्गाचा विचार करा! डोंगरावर जा, लाकूड आणा आणि घर बांधा; मी त्यात आनंद घेईन आणि गौरव होईन." नवीन करार मंदिराबद्दल काय म्हणतो? ते मंडळीशी संबंधित आहे. ख्रिस्ती देवाचे मंदिर आहेत. आपण एकत्र काम केले पाहिजे; केवळ स्वतःच्या वैयक्तिक तारणासाठी नाही, तर इतरांसाठीही. लक्षात ठेवा की आपण जिवंत दगडांप्रमाणे काहीतरी बांधायला हवे. इमारतीत एकापेक्षा जास्त दगड असतात. जर फक्त एक दगड असेल, तर ते खरोखर इमारत नाही; फक्त एक दगड आहे. एक अनुत्पादक दगड. तुम्ही उत्पादक असायला हवे. कार्याचा भाग व्हा.

प्रभू म्हणतो: "तुम्ही पुष्कळांची अपेक्षा केली, पण पाहा, थोडेच आले; आणि जे तुम्ही घरी आणले." लाओदीकियांना वाटते की त्यांच्याकडे पुरेसे आहे. "मी ते उडवून दिले. का? सेनांच्या परमेश्वराची वाणी. कारण माझे घर खंडर आहे, तर तुम्ही प्रत्येक आपापल्या घरासाठी पळत आहात." तुमच्याकडे देवाच्या राज्याची सुवार्ता साक्षीदार म्हणून जगाला सांगण्याची योग्य प्राथमिकता नाही. तुमच्याकडे चुकीचे काम आहे.

"म्हणून स्वर्गाने तुमच्यासाठी दव रोखले, आणि पृथ्वीने आपले पीक रोखले." खरे तर, लाओदीकियांना जे होते ते म्हणजे त्यांना संकटाच्या त्या घडीपासून संरक्षण मिळत नाही जे जगाला परखण्यासाठी संपूर्ण जगावर येणार आहे. येशूने प्रकटीकरण ३:१० मध्ये फिलाडेल्फियांना त्या प्रकारच्या संरक्षणाचे वचन दिले. बरेच लोक विचार करत नाहीत की काम करण्याची प्राथमिकता केवळ त्यांच्यासाठी महत्त्वाची आहे.

मी प्रकटीकरण ३ आणि लाओदीकियांचा उल्लेख केला. १५ व्या वचनात देव म्हणतो: "मला तुझी कामे माहीत आहेत: तू ना थंड ना गरम आहेस. तू थंड किंवा गरम असायला हवे होतेस! तर तू गरम नाही आणि थंड नाही, तर कोमट आहेस म्हणून मी तुला माझ्या तोंडातून थुंकणार आहे. कारण तू म्हणतोस: मी श्रीमंत आहे आणि मी संपन्न झालो आहे आणि मला कशाचीही गरज नाही." जसे: मी अपोस्टसीमधून बाहेर आलो, मी अजूनही विश्वासू आहे, मी शब्बाथ पाळतो, मी पवित्र दिवस पाळतो, हे सर्व, म्हणून मी ठीक आहे. मला इतर लोकांनी चुकीच्या दिशेने नेले होते; मला खरोखरच खऱ्या फिलाडेल्फियन कार्याचे समर्थन करण्याची गरज नाही. आपण बाहेर जाऊन काही प्रकारच्या कार्याचे समर्थन करू, किंवा कदाचित एक छोटे कार्य, किंवा पूर्णपणे स्वतंत्र असायचे असेल तर कोणतेही कार्य नाही.

पण येशू म्हणतो: "आणि तुला माहीत नाही की तू केविलवाणा, दीन, गरीब, आंधळा आणि उघडा आहेस." १९ व्या वचनात येशू म्हणतो: "मी ज्यांच्यावर प्रेम करतो त्यांना मी ताडतो आणि शिस्त लावतो; म्हणून उत्साही व्हा आणि पश्चात्ताप करा." याचा अर्थ म्हणजे स्वतःची तपासणी करणे आणि बदलणे.

बेखमीर भाकरीच्या दिवसांपूर्वी विविध लोक घरातून खमीर काढायला सुरुवात करतील. जेव्हा माझी पत्नी जॉयस आणि मी पहिल्यांदा लग्न केले, तेव्हा आम्ही काही महिने आधी सुरुवात केली. आणि त्यात काही चुकीचे नव्हते, पण केवळ शारीरिकरित्या खमीर काढणे खरोखरच पुरेसे नाही. आध्यात्मिकदृष्ट्या खमीर काढणे हेच आपल्याला हवे आहे. तुम्ही कदाचित म्हटले असेल: "ठीक आहे, मी दहा आज्ञा पाळण्याचा प्रयत्न करतो, मी पवित्र दिवस पाळण्याचा प्रयत्न करतो, मी दशमांश देतो, माझ्याकडे टॅटू नाहीत, मी ज्योतिषशास्त्र किंवा विविध इतर गोष्टींचे पालन करत नाही," आणि ते चांगले आहे. आम्हाला आशा आहे की तुम्ही ख्रिश्चनाला सांगितलेल्या सर्व गोष्टी करता.

तुम्हाला असेही वाटू शकते की मी बऱ्याच काळापासून ख्रिस्ती आहे, कदाचित तुम्हाला वाटत नाही की तुमच्याकडे पापे आहेत किंवा कदाचित ती तुम्हाला स्पष्ट नाहीत, पण अशा गोष्टी असू शकतात ज्या तुम्ही खरोखरच समजत नाही. उदाहरणार्थ, तुम्ही तक्रार करणारे आहात का? काय?

विलापगीते अध्याय ३ कडे जाऊया. ३१ व्या वचनापासून सुरू करत.

"कारण प्रभू सर्वकाळ टाकत नाही. जरी तो दुःख देतो, तरी तो आपल्या विपुल दयेनुसार करुणा करतो. कारण तो मनापासून मनुष्यांच्या मुलांना त्रास देत नाही किंवा दुःख देत नाही."

देवाला आपल्याला दुःख व्हायला नको आहे पण ते होते; आणि ते का होते याचे एक कारण कदाचित तुम्हाला आवडणार नाही. ३९ व्या वचनाकडे जाऊया: "जिवंत माणसाने का तक्रार करावी, आपल्या पापांच्या शिक्षेबद्दल माणसाने का तक्रार करावी? आपण आपले मार्ग शोधून तपासूया आणि परमेश्वराकडे परत वळूया." जुना करार शिकवतो की तुम्ही ज्या गोष्टींमधून जात आहात त्याबद्दल तक्रार करू नये. मूलतः, तुम्हाला तुमच्या पापांसाठी शिक्षा होत आहे. आता कधी कधी जेव्हा तुमच्याकडे तक्रारी असतात, तेव्हा ते तुम्ही थेट काय केले त्यामुळे नसते. ते इतरांची पापे आहेत, आणि ते तुम्हाला प्रभावित केले आहे, पण त्यातून

शिकण्यासारखे काहीतरी आहे. कदाचित तुम्ही एखाद्या प्रकारचे पाप केले असेल, आणि त्यासाठी थेट शिक्षा मिळाली नसेल, पण देवाने त्याच्या बुद्धीने निष्कर्ष काढला आहे की दुसरे कोणी तुम्हाला प्रभावित करण्याची पद्धत तुमच्या पापांसाठी तुम्हाला शिक्षा करेल.

लक्षात घ्या की ते म्हणते की जिवंत माणसाने पापाच्या शिक्षेबद्दल का तक्रार करावी, आपले मार्ग शोधूया आणि तपासूया आणि प्रभूकडे परत वळूया. म्हणून विलापगीते जे सांगत आहे ते म्हणजे स्वतःची तपासणी करा, देवाच्या जवळ या, आणि तुमच्याकडे कमी तक्रारी असतील.

आता देवावर विश्वास ठेवण्यासाठी आणि खरोखरच स्वतःची तपासणी करण्यासाठी तुमच्याकडे विश्वास आहे का? बऱ्याच लोकांकडे खरोखरच विश्वास नाही. त्यांना वाटते की येणाऱ्या सर्व समस्यांचा त्यांनी केलेल्या गोष्टींशी काही संबंध नाही आणि त्या थेट त्यांच्या पापांशी संबंधित नाहीत. तसे नाही. देव काही गोष्टी घडण्यास परवानगी देतो आणि जर आपण स्वतःची तपासणी केली आणि त्याच्या जवळ आलो, तर काही समस्या या युगात किंवा येणाऱ्या युगात दूर होतील.

नवीन करारात जाऊया, पेत्राचे पहिले पत्र अध्याय ४, १७ व्या वचनापासून सुरू करत.

"कारण देवाच्या घरापासून न्याय सुरू होण्याची वेळ आली आहे; आणि जर ते प्रथम आपल्यापासून सुरू होत असेल, तर जे देवाच्या सुवार्तेचे पालन करत नाहीत त्यांचा शेवट काय होईल? आणि जर नीतिमान मुश्किलीने वाचत असेल, तर दुष्ट आणि पापी कुठे दिसेल? म्हणून जे देवाच्या इच्छेनुसार दुःख सहन करतात त्यांनी विश्वासू निर्माणकर्त्याकडे आपल्या आत्म्यांना सोपवावे आणि चांगले करत राहावे."

म्हणून ख्रिस्ती म्हणून आपल्याला इतरांपेक्षा जे आत्ता ख्रिस्ती नाहीत त्यांच्यापेक्षा जास्त सुधारात्मक न्यायांना सामोरे जावे लागते. हे करिंथकरांस पहिले पत्र १५:१९ मध्ये प्रेषित पौलाने लिहिलेल्या गोष्टींशी सुसंगत दिसते. तो म्हणाला: "जर केवळ या जीवनात आपण ख्रिस्तावर आशा ठेवलेली असेल, तर आपण सर्व मनुष्यांपेक्षा सर्वात जास्त केविलवाणे आहोत." पण रोमकरांस पत्र ८ च्या २८ व्या वचनात पौलाला लिहायला प्रेरित करण्यात आले: "आपल्याला माहित आहे की देवावर प्रेम करणाऱ्यांसाठी, ज्यांना त्याच्या उद्देशानुसार बोलावले गेले आहे, सर्व गोष्टी मिळून भल्यासाठी कार्य करतात."

आता यहूदाचे पत्र वचन १६ ने त्यांच्याबद्दल सावध केले होते जे तक्रारखोर किंवा असमाधानी होते, स्वतःच्या वासनांनुसार चालत होते. हे मूलतः त्यांच्यासाठी होते जे खऱ्या ख्रिश्चनांप्रमाणे वागतात. जे जाणूनबुजून कठीण असतात किंवा गोष्टी कठीण करण्याचा प्रयत्न करतात. मला प्रेषित पौलाने लिहिलेल्या आणखी एका गोष्टीकडे जायचे आहे. ते करिंथकरांस पहिल्या पत्रात आहे. तिथे का जात नाही? अध्याय १०, वचन १ पासून सुरू करत.

"कारण माझ्या भावांनो, मला तुम्हाला हे माहित नसावे असे वाटत नाही की आपले पूर्वज सर्व ढगाखाली होते आणि सर्वजण समुद्रातून गेले. आणि सर्वांनी मोशेत ढगात आणि समुद्रात बाप्तिस्मा घेतला." हे इस्राएलाच्या मुलांबद्दल बोलत आहे, जे सर्व निर्गमन पुस्तकात लाल समुद्रातून गेले. "आणि सर्वांनी एकच आध्यात्मिक अन्न खाल्ले; आणि सर्वांनी एकच आध्यात्मिक पेय प्याले; कारण त्यांनी त्यांच्यामागे येणाऱ्या आध्यात्मिक खडकातून प्याले; आणि तो खडक म्हणजे ख्रिस्त होता. पण देव त्यांच्या बहुतांशींवर प्रसन्न नव्हता." आम्हाला आशा आहे की देव तुमच्यावर प्रसन्न होईल. "कारण ते अरण्यात पडले.

आता या गोष्टी आपल्यासाठी उदाहरणे बनल्या आहेत, जेणेकरून आपण वाईट गोष्टींची इच्छा करू नये जसे त्यांनी केली. आणि मूर्तिपूजक होऊ नका, जसे त्यांच्यापैकी काही होते; जसे लिहिले आहे: 'लोक बसून खाण्यापिण्यास बसले, आणि उठून खेळण्यास गेले.' आणि व्यभिचार करू नका, जसे त्यांच्यापैकी काही करत होते, आणि एका दिवसात तेवीस हजार पडले; आणि ख्रिस्ताला परखू नका, जसे त्यांच्यापैकी काही करत होते, आणि सापांनी त्यांचा नाश केला; आणि तक्रार करू नका, जसे त्यांच्यापैकी काही तक्रार करत होते, आणि नाशक्याने त्यांचा नाश केला." म्हणून तुम्ही त्यांनी तक्रार केली तशी तक्रार करू नये. "या सर्व गोष्टी त्यांना उदाहरणे म्हणून घडल्या; आणि ज्यांच्यावर युगाचे शेवट आले आहे त्या आपल्यासाठी चेतावणी म्हणून लिहिल्या गेल्या." म्हणून तो म्हणतो की जुना करार ख्रिश्चनांसाठी लिहिला गेला, ज्यांच्यावर युगाचे शेवट आले आहे. मग त्याचे पुढील विधान आहे: "म्हणून जो उभा असल्याचे समजतो तो पडणार नाही म्हणून जपावे."

तो म्हणतो की हे उदाहरणे आहेत, तुम्हाला काळजी घ्यायला हवी. त्या लोकांना वाटायचे की ते देवाचे लोक आहेत. त्यांनी तक्रार केली आणि देव त्यांच्यावर प्रसन्न नव्हता. अनेक प्रकारच्या तक्रारी विश्वासाच्या कमतरतेकडे निर्देश करतात. योबाचे पुस्तक अध्याय २, ७ व्या वचनापासून जाऊया.

"तेव्हा सैतान परमेश्वरासमोरून निघून गेला आणि त्याने योबाला पायतळापासून मस्तकापर्यंत वाईट व्रणांनी मारले." आता ते अत्यंत भयंकर असले असते. "आणि त्याने स्वतःसाठी खरकटे घेतले आणि ते स्वतःला खरचटण्यास, तर तो राखेत बसला होता. तेव्हा त्याची बायको त्याला म्हणाली: 'तू अजूनही आपल्या खराईत टिकून आहेस? देवाला शाप दे आणि मर.' पण तो तिला म्हणाला: 'तू मूर्ख स्त्रियांपैकी एकीसारखे बोलत आहेस. आपण देवाकडून चांगले स्वीकारावे आणि वाईट स्वीकारू नये का?'" म्हणून आपण देवाचे आशीर्वाद स्वीकारतो, आपण सुधारणा देखील स्वीकारायला हवी. "या सर्व गोष्टींमध्ये योबाने आपल्या ओठांनी पाप केले नाही."

हा जुना करार होता. नवीन करारात जाऊया, मत्तयाचे पुस्तक. मत्तय अध्याय १२ मध्ये येशू आपण काय सांगतो, आपल्या ओठांच्या पापांबद्दल बोलतो. मत्तय १२, ३५ व्या वचनापासून सुरू करत: "चांगला माणूस आपल्या हृदयाच्या चांगल्या खजिन्यातून चांगल्या गोष्टी बाहेर काढतो; आणि दुष्ट माणूस आपल्या दुष्ट खजिन्यातून दुष्ट गोष्टी बाहेर काढतो. पण मी तुम्हाला सांगतो की मनुष्यांनी उच्चारलेल्या प्रत्येक निरर्थक वचनाचा न्यायाच्या दिवशी हिशोब द्यावा लागेल. कारण तुझ्या वचनांनी तू नीतिमान ठरशील, आणि तुझ्या वचनांनी तू दोषी ठरशील." प्रत्येक निरर्थक वचन, येशूने म्हटले. ख्रिश्चनांसाठी याचा अर्थ असा आहे की या युगात आपल्याला न्याय आहे.

आता इफिसकरांस पत्र अध्याय ४ मध्ये प्रेषित पौलाने जे लिहिले त्याकडे जाऊया. आपण २६ व्या वचनाकडे जाऊ.

पौलाने लिहिले: "संतप्त व्हा पण पाप करू नका: सूर्य मावळेपर्यंत तुमचा राग मनात ठेवू नका. आणि सैतानाला संधी देऊ नका. चोरी करणाऱ्याने आता चोरी करणे बंद करावे; त्याऐवजी, आपल्या हातांनी चांगले काम करून काम करावे, जेणेकरून जरुरतमंदाला देण्यासाठी त्याच्याकडे काही असेल." तुम्ही चोरी करू नये, पण तुम्ही उत्पादकही असायला हवे आणि जरुरतमंदांना द्यायला हवे. "तुमच्या तोंडातून कोणतेही भ्रष्ट वचन बाहेर पडू देऊ नका, परंतु आवश्यकतेनुसार उभारणीसाठी जे चांगले आहे तेच, जेणेकरून ते ऐकणाऱ्यांना कृपा मिळेल."

तेच तत्त्व तुम्ही लिहू शकता अशा गोष्टींना, किंवा आधुनिक काळात, तुम्ही मजकूर संदेशाद्वारे पाठवू शकता अशा गोष्टींना लागू होते. हो, तुम्ही मजकूर संदेशाद्वारे पाठवणारे शब्द भ्रष्ट असू नयेत. ते उभारणीसाठी किंवा इतर कोणत्याही उद्देशासाठी आवश्यक असलेले असायला हवे, ऐकणाऱ्यांना कृपा देण्यासाठी.

मत्तय ६ कडे जाऊया. मी हे आधी काही सांगितले होते, फक्त एका वचनाचा भाग, पण आपण २५ व्या वचनापासून सुरू करू आणि तिथे बरीच वचने वाचू. मत्तय ६:२५.

"म्हणून मी तुम्हाला सांगतो: आपल्या जीवनाबद्दल काय खावे किंवा प्यावे याची काळजी करू नका; किंवा आपल्या शरीराबद्दल काय घालावे याची. जीवन अन्नापेक्षा अधिक नाही का, आणि शरीर वस्त्रापेक्षा? आकाशातील पक्ष्यांकडे पाहा: ते पेरत नाहीत, कापत नाहीत किंवा कोठारात साठवत नाहीत; तरी तुमचा स्वर्गातील पिता त्यांना खाऊ घालतो. तुम्ही त्यांच्यापेक्षा खूप मौल्यवान नाही का? तुमच्यापैकी कोण काळजी करून आपल्या आयुष्यात एक हात भर जास्त करू शकतो?"

आणि कपड्यांबद्दल काळजी का करता? शेतातील फुलांकडे पाहा, ती कशी वाढतात; ती काम करत नाहीत, कताई करत नाहीत; तरी मी तुम्हाला सांगतो की शलमोनही आपल्या सर्व वैभवात यापैकी एकासारखा कपडे घातलेला नव्हता. आता जर देव शेतातील गवताला असे कपडे देतो, जे आज आहे आणि उद्या भट्टीत टाकले जाईल, तर तो तुम्हाला अधिकच कपडे देणार नाही का, अल्पविश्वासीनो? म्हणून काळजी करू नका, असे म्हणत: आपण काय खाऊ? किंवा: आपण काय पिऊ? किंवा: आपण काय घालू? कारण हे सर्व परराष्ट्रीय लोक शोधतात; आणि तुमच्या स्वर्गातील पित्याला माहित आहे की तुम्हाला या सर्व गोष्टींची गरज आहे. परंतु प्रथम देवाचे राज्य आणि त्याची नीतिमत्ता शोधा; आणि या सर्व गोष्टी तुम्हाला दिल्या जातील. म्हणून उद्याच्या गोष्टींची काळजी करू नका; कारण उद्या आपल्या गोष्टींची काळजी उद्या करेल. प्रत्येक दिवसासाठी त्या दिवसाचे त्रास पुरेसे आहेत."

हो, तुम्हाला समस्या असू शकतात. काळजी न करण्याचा आणि तक्रार न करण्याचा प्रयत्न करा. योहान १६:३३ मध्ये, तिथे जाण्याची गरज नाही, येशूने म्हटले: "मी तुम्हाला या गोष्टी सांगितल्या जेणेकरून तुम्हाला माझ्यात शांती असेल. जगात तुम्हाला दुःख होईल; पण धैर्य धरा; मी जगावर विजय मिळवला आहे." तुमच्याकडे उत्साह आहे का?

थेस्सलनीकाकरांस पहिले पत्र ४, वचन १५ कडे जाऊया.

"कारण हे आम्ही तुम्हाला प्रभूच्या वचनाने सांगतो, की आम्ही जे जिवंत आहोत आणि प्रभूच्या येण्यापर्यंत राहतो, ते झोपी गेलेल्यांच्या अगोदर मुळीच जाणार नाही. कारण प्रभू स्वतः आज्ञेसह, मुख्य देवदूताच्या आवाजासह आणि देवाच्या तुतारीसह स्वर्गातून खाली उतरेल; आणि ख्रिस्तातील मृत प्रथम उठतील. मग आम्ही जे जिवंत आहोत आणि राहतो ते त्यांच्याबरोबर ढगांमध्ये हवेत प्रभूला भेटण्यास उचलले जाऊ; आणि अशा प्रकारे आपण सर्वकाळ प्रभूबरोबर राहू. म्हणून या वचनांनी एकमेकांना सांत्वन द्या." देवाच्या वचनात सांत्वन शोधा.

आपल्याला माहित आहे की प्रेषित पौल आणि त्याच्या काळातील त्याच्या आसपासचे लोक आता जिवंत नाहीत. ते मेले. पण आपल्याला एकविसाव्या शतकात येशू येतो तेव्हा जिवंत आणि बदलेल्यांपैकी असण्याची संधी आहे. तुम्हाला वाटेल, हो पण येशू काही काळ येणार नाही. फिलिप्पीकरांस पत्र ४ कडे जाऊया आणि

इथे मला सांगायला द्या की येशू २०३२ पूर्वी परत येणार नाही. तो तसेही पुढच्या काही वर्षांत येणार नाही, म्हणून तोपर्यंत, आपण आणखी काय करू शकतो किंवा काय केले पाहिजे?

फिलिप्पीकरांस पत्र ४:८: "शेवटी, माझ्या भावांनो, जे काही खरे, जे काही आदरणीय, जे काही नीतिमान, जे काही शुद्ध, जे काही प्रेमळ, जे काही सुनाम आहे; जर काही गुण असेल आणि जर काही प्रशंसा असेल, तर या गोष्टींवर मनन करा. ज्या गोष्टी तुम्ही शिकलात आणि स्वीकारल्यात आणि ऐकल्यात आणि माझ्याजवळ पाहिल्यात, त्या करत राहा; आणि शांतीचा देव तुमच्याबरोबर असेल."

खमीर काढणे. पास्खाची तयारी करण्यासाठी एक गोष्ट म्हणजे खमीर काढणे. प्रतीकात्मकदृष्ट्या खमीर ढोंग आणि पापाचे प्रतिनिधित्व करते. या वेळी तुम्ही पश्चात्ताप केला आहे आणि देवाच्या मार्गाने गोष्टी करण्यास तयार आहात हे दाखवण्याचा एक मार्ग म्हणजे खमीर काढण्याची प्रक्रिया. ही अशी नैसर्गिक गोष्ट नाही जी लोक खरोखरच करतात. बायबल सांगते की बेखमीर भाकरीच्या सात दिवसांत आपल्या घरात खमीर नसावे.

मी हे निर्गम १२:१९ मधून वाचेल. तिथे जाण्याची गरज नाही. ते म्हणते: "सात दिवस तुमच्या घरांमध्ये खमीर आढळणार नाही; कारण जो कोणी खमीरयुक्त खातो, इस्राएलाच्या मंडळीतून तो जीव कापला जाईल, मग तो परदेशी असो किंवा देशातील मूळचा असो." केवळ इस्राएलाच्या मुलांनीच हे केले नाही, तर सुरुवातीच्या ख्रिश्चनांनीही तोच काळ पाळला.

मी एफेसचे पॉलीक्रेटस यांच्याबद्दल काहीतरी वाचेल, जे देवाच्या मंडळीचे नेते होते ज्यांनी चौदाव्या दिवशी पास्खा पाळला. ते ज्याला नको होते त्या रोमच्या बिशपला लिहिलेल्या पत्रात म्हणाले: "आणि मी देखील, पॉलीक्रेटस, तुम्हा सर्वांपेक्षा सर्वांत लहान, माझ्या नातेवाईकांच्या परंपरेनुसार वागतो, ज्यापैकी काहींचे मी जवळून पालन केले. कारण माझ्या नातेवाईकांपैकी सात बिशप होते; आणि मी आठवा आहे. आणि माझ्या नातेवाईकांनी नेहमी तोच दिवस पाळला जेव्हा लोक खमीर काढायचे."

वर्षाच्या या काळात आपण स्वतःची तपासणी करण्याचा एक मार्ग म्हणजे थांबणे आणि आपल्या घरातून आणि वाहनांमधून खमीर काढणे. हे आपल्याला थांबायला आणि विचार करायला लावते की ज्याप्रमाणे खमीर आपल्या सर्वत्र आहे, पाप देखील आहे. आणि ज्याप्रमाणे खमीर काढण्यासाठी परिश्रम आवश्यक आहे, पाप देखील. हे आपल्याला हे देखील दाखवते की ज्या ठिकाणी खमीर नाही असे आपल्याला वाटते त्या ठिकाणी देखील आपल्याला ते सापडते, त्याचप्रमाणे ज्या ठिकाणी आपल्याला वाटते अशक्य आहे अशा ठिकाणीही आपल्याकडे पापे असू शकतात.

खमीराबद्दल थोडे बोलूया. खमीरयुक्त वस्तू म्हणजे ज्यात यीस्ट किंवा बेकिंग सोडा असण्याची शक्यता असते. खमीर गोष्टी फुगवते, त्यांना मोठ्या बनवते. उदाहरणार्थ खमीरयुक्त भाकर चुरगळते. म्हणून तुम्हाला वाटेल की तुम्ही खमीरापासून मुक्ती मिळवली, पण ते तुमच्या वाहन किंवा घरात सर्वत्र राहिल.

काही दशकांपूर्वी, माझी पत्नी जॉयस आणि मी खमीर काढण्याचे सखोल काम केले होते आणि आम्हाला वाटले की आम्ही सर्व खमीर काढले आहे. आम्ही सर्व ड्रॉवर उघडले आणि सर्वत्र आणि प्रत्येक गोष्ट पाहिली. कोणत्या कारणाने आमच्या मुलाच्या खोल्यांपैकी एकात, जी खोली आम्ही आधीच स्वच्छ केली होती, एक छोटासा पॅकेट होता. मला आठवत नाही की तो एखाद्या बिस्किटाचा होता का एखाद्या छोट्या केकचा का दुसऱ्या कशाचा. मला नक्की आठवत नाही. आम्हाला विश्वास बसत नव्हता की ते तिथे आहे. आम्हाला वाटले

की आम्ही सर्व काढले आहे. खमीर पापाचे प्रतीक आहे. कधीकधी पाप अशा मार्गांनी आत येते ज्याबद्दल आपल्याला खात्री नसते. ते फक्त होते.

आणखी एक गोष्ट ज्यावर मी टिप्पणी करायला हवी ती म्हणजे आपण खमीर दुसऱ्या ठिकाणी ठेवत नाही आणि बेखमीर भाकरीच्या दिवसांनंतर ते परत आणत नाही. मला म्हणायचे आहे की आपण आपले जुने खमीर साठवून नंतर परत घेत नाही. आपल्याला आपल्या जुन्या पापांपासून मुक्ती मिळवायची आहे.

मी रोमकरांस पत्र ८:५ मधून काहीतरी वाचेल.

प्रेषित पौलाने लिहिले: "कारण जे मांसाप्रमाणे आहेत ते मांसाच्या गोष्टींचा विचार करतात; पण जे आत्म्याप्रमाणे आहेत ते आत्म्याच्या गोष्टींचा. कारण मांसाच्या मनाचा अर्थ मृत्यू आहे; पण आत्म्याच्या मनाचा अर्थ जीवन आणि शांती आहे. कारण मांसाचे मन देवाशी वैर आहे; कारण ते देवाच्या नियमाच्या अधीन नाही, खरे तर ते होऊ शकत नाही. जे मांसात आहेत ते देवाला संतुष्ट करू शकत नाहीत."

मी इथे हे का नमूद करतो? कारण मी आधी नमूद केले होते की काही लोक खमीर शारीरिकरित्या काढण्यावर भरपूर वेळ खर्च करतात आणि स्वतःच्या जीवनाकडे पाहण्यावर पुरेसा वेळ खर्च करत नाहीत. एक गोष्ट जी मी वैयक्तिकरित्या करतो, आणि मला वाटते की खमीर काढणाऱ्या प्रत्येकाने हे करायला हवे, ती म्हणजे जेव्हा तुम्ही खमीर काढता तेव्हा तुम्ही तुमच्या स्वतःच्या पापांबद्दलही विचार करा. विशेषतः जेव्हा आपल्याला अशा ठिकाणी शारीरिक खमीर सापडते जेथे आपल्याला अपेक्षा नव्हती. तुमच्या जीवनातील पाप हेच आहे. आम्हाला आशा आहे की हे तुम्हाला योग्य रीतीने विचार करण्यास आणि योग्य लक्ष केंद्रित करण्यास प्रवृत्त करेल.

आता तुम्ही अजूनही रोमकरांस पत्र ८ मध्ये असाल, तर ९ व्या वचनाकडे जाऊया.

"पण तुम्ही मांसात नाही तर आत्म्यात आहात, जर देवाचा आत्मा खरोखरच तुमच्यात राहत असेल. पण जर कोणाकडे ख्रिस्ताचा आत्मा नाही, तर तो त्याचा नाही. आणि जर ख्रिस्त तुमच्यात असेल, तर पापामुळे शरीर मेले आहे, पण नीतिमत्तामुळे आत्मा जीवन आहे. आणि जर येशूला मृतांमधून उठवणाऱ्याचा आत्मा तुमच्यात राहत असेल, तर ज्याने ख्रिस्ताला मृतांमधून उठवले त्याने तुमच्यात राहणाऱ्या त्याच्या आत्म्याद्वारे तुमच्या मर्त्य शरीरांनाही जिवंत केले जाईल."

याचा अर्थ असा आहे का की आपण खमीर काढू नये? नाही, आपण अजूनही हे केले पाहिजे. येशूच्या काही शब्दांसाठी मत्तय अध्याय २३ कडेही जाऊया. मत्तय २३, २३ व्या वचनापासून सुरू करत.

"धिकार असो तुम्हाला, शास्त्री आणि परुशी, ढोंगी! कारण तुम्ही पुदिना, बडीशेप आणि जिरे यांचे दशमांश देता, परंतु नियमशास्त्राच्या महत्त्वाच्या गोष्टी, म्हणजे न्याय, दया आणि विश्वास सोडल्या आहेत. या करायला हव्यात, आणि त्याही सोडू नका. अंध मार्गदर्शकांनो, डास गाळता आणि उंट गिळता!" बेखमीर भाकरीच्या दिवसांत आपली ही चिंता आहे. आपल्याला तुम्ही खमीर नक्कीच काढावे असे वाटते, पण स्वतःचीही तपासणी करावी.

"धिक्कार असो तुम्हाला, शास्त्री आणि परुशी, ढोंगी! कारण तुम्ही प्याल्याच्या आणि ताटाच्या बाहेरील भाग स्वच्छ करता, पण आत ते लूट आणि उधळपट्टीने भरले आहे. अंध परुश्या, प्रथम प्याल्याचा आणि ताटाचा आतील भाग स्वच्छ कर, जेणेकरून त्यांचा बाहेरचा भागही स्वच्छ होईल.

धिक्कार असो तुम्हाला, शास्त्री आणि परुशी, ढोंगी! कारण तुम्ही पांढऱ्या रंगाच्या कबरींसारखे आहात जे बाहेरून सुंदर दिसतात, पण आत मृत माणसांची हाडे आणि सर्व प्रकारची अशुद्धता भरलेली आहे. त्याचप्रमाणे तुम्हीही बाहेरून लोकांना नीतिमान दिसता, पण आत ढोंग आणि अनीतीने भरलेले आहात."

आपण शारीरिक गोष्ट केली पाहिजे, पण केवळ खमीरावर लक्ष केंद्रित करू नका जेणेकरून स्वतःच्या दृष्टीने बाहेरून नीतिमान दिसाल. मोठ्या चित्राकडे दुर्लक्ष करू नका. परुश्यांनी शारीरिक गोष्ट केली पण मोठ्या चित्राकडे दुर्लक्ष केले. त्यांनी दाखवण्यासाठी बरेच काही केले. आपण त्यांचे अनुकरण करत नाही, आपण ख्रिस्ताचे अनुकरण करतो आणि येशूने जसे केले तसे शारीरिक आणि आध्यात्मिक दोन्ही गोष्टी करतो. जरी येशूने पाप केले नाही, आपण केले. आपण पश्चात्ताप केला पाहिजे.

वर्षाची ही वेळ आपल्याला हे अधिक वेळ करण्यास राजी करायला हवी. आपण प्रेषित पौलाच्या सल्ल्याकडे लक्ष दिले पाहिजे आणि स्वतःची तपासणी केली पाहिजे. मी नमूद केले की विलापगीतेने मूलतः तेच सांगितले, आणि बायबलच्या इतर भागांनी देखील.

काही लोक खमीराबद्दल गोंधळतात, म्हणून खमीराच्या शारीरिक पैलूंबद्दल बोलूया. मी काही खमीरकारक घटक सांगेन. ही एक आंशिक यादी आहे: सक्रिय कोरडे यीस्ट अमोनियम कार्बोनेट — "हार्टशॉर्न" म्हणूनही ओळखले जाते अमोनियम बायकार्बोनेट बेकरचे अमोनिया बेकरचे यीस्ट बेकिंग पावडर बेकिंग सोडा सोडियम बायकार्बोनेट डायपोटेशियम कार्बोनेट पोटेशियम बायकार्बोनेट — "पोटाश" किंवा "पर्लाश" म्हणूनही ओळखले जाते पोटेशियम कार्बोनेट सोडियम अल्युमिनियम फॉस्फेट सोडियम बायकार्बोनेट सॉरडो स्टार्टर यीस्ट खमीर काढताना तुम्हाला लेबलवर यापैकी काही गोष्टी सूचीबद्ध केलेल्या दिसू शकतात. आधुनिक काळात बऱ्याच पॅकेज केलेल्या खाद्यपदार्थांमध्ये घटक सूचीबद्ध केले जातात.

येथे काही गोष्टी आहेत ज्या खमीरकारक घटक नाहीत, आणि हे महत्त्वाचे आहे जेणेकरून तुम्ही ज्या गोष्टींपासून मुक्तता मिळवण्याची गरज नाही त्या फेकणार नाहीत. ऑटोलाइज्ड यीस्ट ब्रूअर्स यीस्ट कॉर्न स्टार्च अंड्याचा पांढरा भाग पॉलिसोर्बेट ६० पोटेशियम बायटार्ट्रेट (क्रीम ऑफ टार्टर) सोर्बिटन मोनोस्टिअरेट टार्ट्रेट पावडर टोरुला यीस्ट यीस्ट एक्स्ट्रॅक्ट १९८२ मध्ये जुन्या वर्ल्डवाइड चर्च ऑफ गॉडच्या "पास्खा परीक्षा" शीर्षकाच्या एका प्रवचनात, हर्बर्ट आर्मस्ट्रॉंगने काही गोष्टी पाहिल्या आणि म्हणाले: "एका, बंधू-भगिनींनो, तुम्ही पश्चात्ताप केला पाहिजे आणि बाप्तिस्मा घेतला पाहिजे. तुमच्या भूतकाळातील पापांबद्दल तुम्हाला काळजी करण्याची गरज नाही." बरेच लोक अजूनही हे करतात, पण ते म्हणाले की तुम्ही यापुढे भविष्यात पाप करणे सुरू ठेवाल की नाही याची काळजी करणे अधिक चांगले आहे. कारण जर तुम्ही केले, ते म्हणतात, तुम्ही स्वतःवर शिक्षा परत आणत आहात. तुम्ही पाप करत राहिलात का? आणि नक्कीच तुम्ही पश्चात्ताप करायला हवा.

त्यांनी पश्चात्ताप आणि बाप्तिस्म्याबद्दल प्रेषितांची कृत्ये २:३८ उद्धृत केले. मग ते म्हणाले की काहींनी आपली दिशा बदलली नाही. तुम्ही पश्चात्ताप केल्याशिवाय आणि बाप्तिस्मा घेतल्याशिवाय पवित्र आत्मा मिळेल असे बायबलमध्ये कोणतेही वचन नाही. मग ते म्हणाले की तुमच्यापैकी काही बदलत नाहीत. तुम्ही अजूनही तसेच आहात. तुम्ही विशिष्ट शिक्षण किंवा विशिष्ट सूचना स्वीकारल्या आहेत ज्या तुम्ही ऐकल्या. तुम्ही म्हणता

की तुम्हाला चांगले व्हायचे आहे आणि तुम्हाला वाटते की हे खरे आहे आणि हे बरोबर आहे, म्हणून बदलण्याऐवजी मी ते स्वीकारेन. हे चुकीचे आहे. ते तुम्हाला वाचवणार नाही आणि पवित्र आत्मा देणार नाही.

पश्चात्ताप करण्यासाठी, तुम्ही पश्चात्ताप केला पाहिजे, बदलले पाहिजे. तुम्ही चुकीचे होता हे मान्य करा, तुम्ही चुकीच्या पद्धतीने जगलात हे मान्य करा, आणि ते बदला. आपल्याला हेच करायला हवे आणि ख्रिश्चनांनी हेच केले पाहिजे.

बायबलमध्ये जादूगार शिमोनाचे उदाहरण आहे. ते प्रेषितांची कृत्ये अध्याय ८ मध्ये आहे. मी तो उतारा वाचणार नाही, पण मूलतः, त्याने लोकांना प्रवचन देताना ऐकले, बाप्तिस्मा घेतला, पण खरोखरच पश्चात्ताप केला नाही. इतिहासभर लोकांचा विश्वास आहे की तोच होता ज्याने एक विधर्मी आंदोलन सुरू केले जे शेवटी आपण आता मुख्य प्रवाहातील ख्रिश्चनत्व म्हणतो त्यावर परिणाम केले, किंवा ते जे स्वतःला म्हणतात. जादूगार शिमोनाने पश्चात्ताप केला नव्हता, जरी त्याने म्हटले होते की तो विश्वास ठेवतो आणि त्याने बाप्तिस्मा घेतला होता. आणि तुम्ही? तुम्हाला तुमच्या जुन्या जीवनशैलीपासून किंवा देवाच्या जीवनशैलीशी विरुद्ध असलेल्या कोणत्याही गोष्टीपासून पश्चात्ताप करणे आवश्यक आहे.

पौल म्हणाले ते कमकुवत होते, पण त्यांनी आम्हाला स्वतःची तपासणी करायला सांगितले. आपण स्वतःची तपासणी केली पाहिजे. एक कारण आहे की आपण वर्षातून फक्त एकदा पास्खा का घेतो, आणि प्रत्येक दिवशी नाही जसे कॅथलिक मासात होते, किंवा दर आठवड्याला किंवा दर महिन्याला किंवा दर तिमाहीला काही प्रोटेस्टंट गट किंवा अॅडव्हेंटिस्ट किंवा इतर कोणत्याही गोष्टींप्रमाणे, ते म्हणजे देवाला आपल्याला स्वतःची तपासणी करण्यासाठी आणि स्वतःकडे पाहण्यासाठी अतिरिक्त वेळ घालवायला हवे.

तुम्ही म्हणाल की तुम्ही प्रत्येक दिवशी स्वतःकडे पाहता. बरं, ते थोडे रुटीन बनते. म्हणून खमीर काढण्याच्या प्रक्रियेतून जाणे आपल्या शारीरिक रुटीनला काही प्रमाणात बदलते. आणि जे दर दिवशी पवित्र भोजन घेतात, जे पास्खा असायला हवे, ते कदाचित दर दिवशी घरातून खमीर काढत नाहीत. ते बेखमीर भाकरीचे दिवस आणि अशा गोष्टी पाळत नाहीत. देवाकडे आपल्यासाठी या वार्षिक सूचना आणि वार्षिक आठवण करून देण्याच्या गोष्टी आहेत जेणेकरून आपण थांबू, विराम घेऊ, आपल्या जीवनाकडे वेगळ्या दृष्टिकोनातून पाहू, जेणेकरून आपण चांगले होऊ शकतो.

आपण परिपूर्णतेकडे वाटचाल करत राहायला हवे. आपल्या प्रभू आणि तारणहार येशू ख्रिस्ताच्या कृपेत आणि ज्ञानात वाढले पाहिजे. या वर्षी पास्खापूर्वी खरोखरच आणि प्रामाणिकपणे स्वतःची तपासणी करा, आणि जर तुम्ही पुढच्या वर्षात हे पाहत असाल, तर पुढच्या पास्खापूर्वी. पास्खापूर्वी स्वतःची तपासणी करा. हे एक कारण आहे की देवाकडे वार्षिक योजना का आहे. मला तुम्ही वर्षाच्या उर्वरित काळात जसे करता त्यापेक्षा स्वतःकडे वेगळ्या दृष्टिकोनातून पाहावे, वाढावे, परिपूर्णतेकडे वाटचाल करावी आणि जिंकावे असे वाटते कारण बायबल म्हणते की ख्रिश्चनांनी हेच केले पाहिजे. आपण सर्वांनी हे करायला हवे. येथे कंटिन्युइंग चर्च ऑफ गॉडचे डॉ. बॉब थेईल होते.